

REPUBLIKA E SHQIPËRISË

KOMISIONERI PËR MBROJTJEN NGA DISKRIMINIMI

Nr. 232/2 Prot.

Tiranë, më 07.03.2024

V E N D I M

Nr.60, Datë 07.03.2024

Bazuar në nenin 32/1/a dhe nenin 33 të ligjit nr. 10221/2010 “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, të ndryshuar¹, Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi, mori në shqyrtim ankesën nr. 15 Regj, datë 05.02.2024, të paraqitur nga ankuesi z.L.M kundër Fakultetit të Inxhinierisë Mekanike, Universiteti Politeknik i Tiranës, në të cilën pretendohet diskriminim për “çdo shkak tjetër”.

Në përfundim të shqyrtimit paraprak të ankesës, Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi²,

K O N S T A T O I:

I. Parashtrimi i fakteve sipas subjektit ankues.

Në ankesën e paraqitur pranë Komisionerit, ankuesi z.L.M , ndër të tjera parashtron se, është pedagog me titull Prof.Asoc. pranë Departamentit të Energjitikës (DE) në Fakultetin e Inxhinierisë Mekanike (FIM), Universiteti Politeknik i Tiranës që prej vitit 2014.

Udhëzimi nr.29, datë 10.09.2018 “Për veprimtarinë dhe ngarkesën mësimore të personelit akademik në institucionet e arsimit të lartë”, i Ministrisë së Arsimit dhe Sportit (MAS) si dhe në mbështetje të nenit 102 të Kushtetutës së republikës së Shqipërisë, neni 59, pika 8, të ligjit nr.80/2015 “Për arsimin e lartë dhe kërkimin shkencor në institucionet e arsimit të lartë në Republikën e Shqipërisë”, Ministri i Arsimit dhe Sportit, detyron drejtuesit e Institucioneve të Arsimit të Lartë (IAL) të veprojnë konform tij në mënyrë të barabartë, jo selektive dhe jo diskriminuese.

Në FIM, në mënyrë selektive janë kryer pagesat e orëve suplementare në auditor, në periudhën kohore Tetor-Nëntor 2023, ndërsa ankuesit i është mohuar kjo e drejtë në mënyrë diskriminuese, poshtëruese dhe fyese për integritetin personal, intelektual duke cenuar rëndë lirinë akademike. Drejtuesit e FIM, konkretisht zv.dekanët A.D dhe O.K, si dhe dekani G.G, kanë mohuar në mënyrë të qëllimshme zëra të veprimtarisë së tij mësimore-shkencore-profesionale-administrative,

¹ Në vijim do t'i referohemi me shkurtesën LMD.

² Në vijim do t'i referohemi me shkurtesën Komisioneri.

etj., në çdo raport konstatimi të tyre pa marrë parasysh dokumentet justifikuese të vënë në dispozicion nga ana e tij. Edhe pasi ua ka dokumentuar me dokumenta justifikues, përsëri, si zyra e dekanatit ashtu edhe shefi i departamentit të energjistikës kanë luajtur “ping-pong” dhe janë tallur duke i deklaruar “ke dalë kundër rrymës” dhe duke i bërë presion të hapur. Z.G.G, më datë 18.01.2024 në zyrën e tij i ka deklaruar ankuesit ndër të tjera: “shko gjeje zgjidhjen në kishën që je falur”, “gjeje të drejtën tek ai që i ke dhënë votën”. Përgjegjësja e DE, znj.M.A, në një mbledhje departamenti gjatë vitit 2023, mbledhje në të cilën ankuesi deklaroi se ka votuar kundër “paligjshmërisë” lidhur me “grabitjen” e lëndës Mekanika Fluide, ka deklaruar: “Profesor M. po shkel në ujra të rrezikshme”.

Ankuesi parashtron se, rasti i tij i diskriminimit nuk është i vetëm, pasi në dijeninë e tij janë edhe disa kolegë të tjerë që ju është mohuar e drejta dhe janë diskriminuar dhe poshtëruar në të njëjtën mënyrë. Ai deklaroi se, kolegët që e kanë marrë pagesën e orëve suplementare, i kanë konfirmuar se nuk u janë kërkuar dokumente justifikues apo evidenca mbështetëse për aktivitetin e tyre. Sipas z. M. , evidencat mbështetëse nuk janë kërkuar për të gjithë personelin akademik, por në mënyrë selektive vetëm për disa që nuk futen në “të preferuarit” apo “mbështetësit e tyre në vota”, ashtu siç e kanë kategorizuar dhe diskriminuar atë.

Ankuesi parashtron në ankesë se, duke qenë se përfshihet në kategorinë profesor, në bazë të udhëzimit nr.29, ai ka normë prej 140 orësh, ndërkohë që ka kryer 296 orë në auditor. Që t’i kryhet pagesa prej 156 orë mbingarkesë, në bazë të pikës II.1 të këtij udhëzimi: “Çdo orë e realizuar në auditor mbi këtë përcaktim (pra 10 orë” është orë suplementare, e cila përlllogaritet sipas koeficientëve dhe paguhet e plotë nga IAL-të”. Z.M. , deklaroi se, në FIM prej 3 vitesh po përdoren disa norma për llogaritjen e kohës vjetore të punës prej 1536 orë (pika III.1 e Udhëzimit nr.29), duke përdorur disa koeficientë të njehsimit në orë të veprimtarive të ndryshme kërkimore-shkencore, ekspertizë, kontribut institucional dhe profesional etj, të cilat nuk gjenden në asnjë dokument ligjor të natyrës ligj, VKM, Udhëzim apo Rregullore të Brendshme Institucionale e UPT. Drejtuesit aktual të FIM kanë hartuar një procedurë të pamiruar nga organet kolegjiale (Bordi i Administrimit, Senatit Akademik) apo autoritet drejtues i institucionit (Rektor apo Administrator), të emëruar “Deklarimi i ngarkesës së realizuar nga personeli akademik efektiv në FIM, FIM-PO-04”. Miratimi i kësaj procedure është bërë formalisht në një mbledhje të APA (Asambleja e Personelit Akademik), e cila, në bazë të nenit 41 të ligjit 80/2015 “Për arsimin e lartë dhe kërkimin shkencor në institucionet e arsimit të lartë” dhe neni 14 i Statutit të UPT, nuk ka funksionin të vendosë “koeficientë” për njehsimin në orë të veprimtarive të punës së pedagogut. Në bazë të nenit 84 të Statutit të UPT, Rregullorja e brendshme për administrimin, financat dhe kontabilitetin, miratohet nga BAUPT, ndërsa APA miraton Rregulloren e njësisë kryesore dhe Rregulloren e Këshillit të Profesorëve.

Sa më sipër, ankuesi pretendon se, zbatimi i kësaj procedure është i paligjshëm dhe diskriminues, pasi në nivel institucional përdoren standarde të ndryshme për vlerësimin e punës së pedagogëve të UPT dhe të zbatimit të udhëzimit të MAS Nr.29, datë 10.09.2018 për pagesën e orëve suplementare. Përpos paligjshmërisë së kësaj procedure, ankuesi pretendon se, edhe zbatimi i saj

referuar vitit akademik 2022-2023 është bërë në mënyrë diskriminuose. Drejtuesit e FIM, konkretisht zv.dekanët A.D dhe O.K, si dhe Dekani G.G, kanë hequr zëra të veprimtarisë së tij mësimore-shkencore-profesionale-administrative, etj, pa bërë verifikime përkatëse ose pa kërkuar evidenca mbështetëse për ato që ai ka deklaruar nën përgjegjësinë e tij personale.

Ankuesi shprehet se, ndonëse ngarkesa është e tejkualuar (për çdo pikë dhe pretendim të ngritur apriori nga ana e tyre, me përlësi iu ka faktuar me dokumenta shoqërues edhe pse kërkesat janë në tejkalim të ligjit) dhe nuk lë vend për interpretime, sipas tij është e pavënd mosmbyllja e procedurës për rastin e tij.

Ankuesi deklaron se, gjatë gjithë kësaj periudhe ndaj tij ka patur mungesë të theksuar të etikës në komunikim, sorrollatje pa fund, fshehje të qëllimshme të dokumentacionit të dorëzuar, duke shprehur kështu qartazi, mos dashjen për të bërë pagesën e orëve suplementare.

Ankuesi deklaron se, ndihet i diskriminuar, i pabarabartë dhe “i ofenduar” nga e gjithë praktika e ndjekur ndaj tij. Është privuar nga e drejta e tij, të drejtë që ia jep Kushtetita, Ligji për Arsimin e Lartë, VKM, udhëzimet e dala në zbatim të tyre. Sipas tij, jemi para faktit të një abuzimi të pastër me detyrën, komunikim jo etik, arrogant dhe tejkalim të kompetencave të funksionit të dekanit të FIM. Kët veprime arbitrare dhe diskriminuose nga ana e drejtuesve të FIM, kanë prekur rëndë të drejtën e tij në thelb, jo vetëm, për mos pagesë për orët suplementare.

Përfundimisht ankuesi kërkon nga Komisioneri:

1. Trajtimin e rastit të diskriminimit dhe daljen me një vendim;
2. Ndërhyrjen për anulimin e zbatimit të një procedure antiligjore;
3. Rekomandimin e masave disiplinore dhe marrjen e përgjegjësive ligjore për z.G.G (Dekan i FIM), z.A.D (Zv.Dekan i FIM), z.O.K (Zv.Dekan i FIM) dhe znj. M.A (Përgjegjëse e Departamentit të Energjistikës);
4. Verifikimi nga një grup ekspertësh nga MAS të evidencave mbështetëse, të dorëzuar nga stafi akademik FIM për plotësimin e formën “P004”;
5. Falje publike ndaj personit të tij, dëmshpërblim dhe masë kufizuese për z.G.G, z.A.D, z.O. K dhe znj.M.A për të kryer/mbajtur në vijim, funksione drejtuese në FIM.

II. Nga shqyrtimi paraprak i ankesës, u konstatua se:

Në nenin 1 të LMD, përcaktohet se: *“Ky ligj rregullon zbatimin dhe dhe respektimin e parimit të barazisë dhe mosdiskriminimit në lidhje me racën, etninë, ngjyrën, gjuhën, shtetësinë, bindjet politike, fetare ose filozofike, gjendjen ekonomike, arsimore ose shoqërore, gjininë, identitetin gjinor, orientimin seksual, karakteristikat e seksit, jetesën me HIV/AIDS, shtatzëninë, përkatësinë prindërore, përgjegjësinë prindërore, moshën, gjendjen familjare ose martesore, gjendjen civile, vendbanimin, gjendjen shëndetësore, predispozicionet gjenetike, pamjen e jashtme, aftësinë e kufizuar, përkatësinë në një grup të veçantë, ose me çdo shkak tjetër”*.

Diskriminimi përkufizohet nga LMD, në nenin 3, pika 1, si: “Çdo dallim, përjashtim, kufizim ose preferencë, bazuar në cilindo shkak të përmendur në nenin 1 të këtij ligji, që ka si qëllim ose pasojë pengesën ose bërjen e pamundur të ushtrimit në të njëjtën mënyrë me të tjerët, të të drejtave e lirive themelore të njohura me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë, me aktet ndërkombëtare të ratifikuara nga Republika e Shqipërisë, si dhe nga ligjet në fuqi”.

Në bazë të nenit 7, të LMD, mbrojtja nga diskriminimi garantohet ndaj çdo veprimi ose mosveprim të autoriteteve publike ose të personave fizikë a juridikë që marrin pjesë në jetën dhe sektorët publikë ose privatë, që krijojnë baza për mohimin e barazisë ndaj një personi apo grupi personash, ose që i ekspozon ata ndaj një trajtimi të padrejtë dhe jo të barabartë, kur ata ndodhen në rrethana të njëjta ose të ngjashme, në krahasim me persona të tjerë ose grupe të tjera personash.

- *Pas shqyrtimit paraprak të ankesës së depozituar pranë Komisionerit, u konstatua se ajo kishte mangësi të anës formale, ndër të tjera në lidhje me shkakun e pretenduar nga ana e ankuesit, në kuadër të “çdo shkak tjetër”.*

Për këtë arsye, nëpërmjet *email*-it të datës 20.02.2024, ankuesit i’u kërkuar të saktësojë shkakun e pretenduar të diskriminimit në kuadër të "çdo shkak tjetër", duke përcaktuar qartësisht se cila është karakteristika apo veçantia që mbartet prej tij në cilësinë e ankuesit dhe për shkak të të cilës pretendohet se ka ndikuar në kryerjen e sjelljes diskriminuese të pretenduar. Së bashku me qartësimin/saktësimin e shkakut të pretenduar të diskriminimit në kuadër të "çdo shkak tjetër" ankuesit iua kërkuar të depozitonte provat mbi bazën e të cilave e bazon pretendimin e tij në lidhje me shkakun e pretenduar të diskriminimit.

Në datën 23.02.2024 (nr.232/1 prot), ankuesi depozitoi pranë Komisionerit informacion shtesë në lidhje me ankesën, duke parashtruar ndër të tjera si më poshtë vijon:

*“...Një grup interesi i konsiderueshëm, brenda fakultetit të FIM më ka kërkuar para disa muajsh të garojë në zgjedhjet e ardhshme (mendohet të mbahen gjatë muajit Maj 2024), për pozicionin e Dekanit të FIM, gjë të cilën unë e kam pranuar. **Kandidimi dhe fushata zyrtare nga ana ime do të shpallet/fillojë, në momentin që do të hapet gara (një muaj para votimit).** Drejtuesit e FIM, konkretisht Genti Guxho, Altin Dori, Odhise Koçi dhe Drejtuesja e departamentit të Energjisë M.A **janë vënë në dijeni të këtij fakti duke shprehur në ambiente të FIM pakënaqësinë e tyre ndaj konkurrencës time në kandidim.....**”*

- *Bazuar në parashtrimet dhe dokumentacionin e depozituar nga ankuesit pranë Komisionerit, konstatohet se:*

Ankuesi L.M , është pedagog me titullin Prof.Asoc, pranë Departamentit të Energjitikës në Fakultetin e Inxhinierisë Mekanike, Universiteti Politeknik i Tiranës.

Në bazë të Udhëzimit të Ministrit të Arsimit dhe Sportit Nr.29, datë 10.09.2018 “Për veprimtarinë dhe ngarkesën mësimore të personelit akademik në Institucionet e Arsimit të Lartë”, në muajin tetor 2023, është njoftuar nëpërmjet e-mailit stafi akademik i FIM, për plotësimin e dokumentacionit për ngarkesën e realizuar gjatë vitit akademik 2022-2023. Në vijim të këtij njoftimi, ankuesi ka dorëzuar dokumentacionin përkatës.

Rezulton se, në datën 07.11.2023 nga Zv.Dekani për anën mësimore z. A.D dhe Zv.Dekani për anën shkencore O.K, është hartuar “Raport konstatimi” në lidhje me deklarin e evidencave të ngarkesës për veprimtaritë e kryera gjatë vitit akademik 2022-2023 nga ana e ankuesit, nga ku ka rezultuar se janë gjetur mospërputhje me procedurën dhe udhëzimet e Ministrisë përgjegjëse për arsimin dhe ankuesit i janë hequr 190 orë. Ankuesit i është komunikuar me e-mail “Raporti i konstatimit” në datën 08.11.2023. Ankuesi nuk ka qenë dakort me këtë “Raport konstatim” dhe në datën 08.11.2023, nëpërmjet e-mailit i është drejtuar z.Genti Guxho, dekan i FIM, lidhur me kundërshtimet e tij.

Midis ankuesit dhe FIM ka vijuar komunikimi në lidhje me këtë çështje dhe në vijim rezulton se, me shkresën 704/1 prot datë 30.11.2023, Dekani i FIM, z. G.G i është drejtuar Departamentit të Energjitikës, duke kërkuar plotësimin e dokumentacionit në lidhje me ngarkesën mësimore të ankuesit për të vijuar më tej me rishikimin e saj. Ankuesi ka rideklaruar evidencat e ngarkesës për veprimtaritë e kryera gjatë vitit akademik 2022-2023 dhe ka bërë plotësimet përkatëse, në datën 04.12.2023.

Rezulton se, në datën 28.12.2023 nga Zv.Dekani për anën mësimore z. A.D dhe Zv.Dekani për anën shkencore O.K, është hartuar “Raport konstatimi” në lidhje me rideklarimin e evidencave të ngarkesës për veprimtaritë e kryera gjatë vitit akademik 2022-2023 të dorëzuar nga ankuesi në datën 04.12.2023, ku janë gjetur mospërputhje me procedurën dhe udhëzimet përkatëse, në total janë konstatuar 348 orë të shtuara dhe të pajustificuara.

Në vijim të problematikave të ngritura nga ankuesi pranë Rektorit të Universitetit Politeknik të Tiranës, nëpërmjet shkresës nr.43 prot datë 17.01.2024, me lëndë “Informacion për problematikat në evidencat e aktivitetit mësimor-shkencor të z.L.M , për vitin akademik 2022-2023”, Dekani i FIM, z. G.G, shprehet se: “.....Nga sa shihet në këtë raport përsëri ngarkesa vjetore e z.L.M është më e vogël se detyrimi ligjor prej 1563 orësh. Për pasojë z.M. nuk mund t'i kryhet pagesë për mbingarkesën në auditor”

Ankuesi ka paraqitur pranë Komisionerit ankesën nr. 15 dt. 05.02.2024, duke pretenduar se është diskriminuar nga ana e Fakultetit të Inxhinierisë Mekanike, Universiteti Politeknik i Tiranës, pasi i është mohur e drejta për të përfituar pagesën e orëve suplementare.

- Nga shqyrtimi paraprak i ankesës dhe bazuar në nenin 33, pika 4, germa “b” të ligjit nr. 10221/2010 “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, të ndryshuar, ku parashikohet se: “4. Ankesa nuk pranohet nëse:b) është e papajtueshme me dispozitat e këtij ligji;”,

Komisioneri vlerëson se ankesa nuk duhet të pranohet pasi është e papajtueshme me dispozitat e këtij ligji, bazuar në arsyetimin vijues:

Parimi i barazisë para ligjit dhe i mosdiskriminimit, sanksionohet nga Kushtetuta në nenin 18, si një parim i përgjithshëm që përshkon të gjitha të drejtat dhe liritë themelore të njeriut, prandaj ai duhet të gjejë shprehjen e tij në të gjithë legjislacionin shqiptar si dhe të zbatohet nga të gjithë, si nga institucionet edhe nga individët. Gjykata Kushtetuese në disa vendime të saj ka interpretuar nenin 18 të Kushtetutës, si dhe ka theksuar se parimi i barazisë synon që të gjithë të jenë të barabartë në ligj dhe përpara ligjit, jo vetëm në të drejtat themelore të parashikuara në Kushtetutë por edhe në të drejtat e parashikuara nga ligjet e tjera në fuqi. Gjykata është shprehur se: *“Barazia në ligj dhe para ligjit nuk do të thotë që të ketë zgjidhje të njëllojta për individë ose kategori personash që janë në kushte objektivisht të ndryshme. Barazia përpara ligjit dhe në ligj presupozon barazinë e individëve që janë në kushte të barabarta”*, si dhe *“Vetëm në raste përjashtimore dhe për shkaqe të arsyeshme dhe objektive mund të përliqet trajtimi i ndryshëm i kategorive të caktuara që përfitojnë nga kjo e drejtë”* (shih vendimet nr.39, datë 16.10.2007, nr. 4 datë 12.02.2010, të Gjykatës Kushtetuese).

Neni 14 i Konventës Evropiane për Drejtat e Njeriut (KEDNJ), ndalon diskriminimin në gëzimin e të drejtave dhe lirive të përcaktuara në të, ndërkohë që Protokollin 12-të i KEDNJ-së, i cili është ratifikuar nga Shqipëria, ndalon diskriminimin në lidhje me *“gëzimin e çdo të drejte të parashtruar nga ligji”* dhe kështu ofron mbrojtje më të madhe se sa neni 14, i cili lidhet vetëm me të drejtat e garantuara nga KEDNJ-ja.

Sipas praktikës së GJEDNJ-së, neni 14, i KEDNJ-së nuk ndalon të gjitha dallimet në trajtim, por vetëm ato diferenca të bazuara në një karakteristikë personale të identifikueshme, objektive ose personale, ose *“status”*, me të cilin personat ose grupet e personave janë të dallueshëm nga njëri-tjetri.³ GJEDNJ, në mënyrë të vazhdueshme ka interpretuar se *“diskriminimi”* do të thotë që të trajtosh ndryshe pa një justifikim objektiv dhe të arsyeshëm, persona të cilët ndodhen në situata të ngjashme dhe diferenca në trajtim, nuk bazohet në ndonjë justifikim objektiv dhe të arsyeshëm, domethënë, se trajtimi i diferencuar nuk ndjek një qëllim legjitim dhe nuk ekziston një marrëdhënie e arsyeshme të proporcionalitetit ndërmjet mjeteve të përdorura dhe qëllimit që synohet të realizohet. Sipas GJEDNJ, e drejta për të mos u diskriminuar e garantuar nga KEDNJ, gjithashtu çënohet kur pa një justifikim objektiv dhe të arsyeshëm shtetet dështojnë që të trajtojnë ndryshe personat situata e të cilëve objektivisht e ndryshme.

Sipas LMD, diskriminimi mund të shfaqet në disa forma (neni 3, LMD), ndër të cilat, në formën e *“Diskriminimit i drejtpërdrejtë”*, e cila është ajo formë diskriminimi që ndodh kur një person ose grup personash trajtohen në mënyrë më pak të favorshme sesa një person tjetër, ose një grup tjetër

³ Shih: *Clift kundër Mbretërisë së Bashkuar*, prg 55; *Kjeldsen Busk Madsen dhe Pedersen kundër Danimarkës*, prg 56; *Carson dhe të tjerë kundër Mbretërisë së Bashkuar*, prg 61 dhe 70; *Novruk dhe të Tjerët kundër Rosisë*, prg. 90.

personash në një situatë të njëjtë a të ngjashme, bazuar në cilindo shkak të përmendur në nenin 1 të këtij ligji (neni 3/2 LMD) ose në formën e “Diskriminimit të tërthortë”, e cila është ajo formë diskriminimi që ndodh kur një dispozitë, kriter ose praktikë, e paanshme në dukje, do ta vinte një person ose grup personash në kushte më pak të favorshme për shkaqet e parashtruara në nenin 1 të këtij ligji në raport me një tjetër person ose grup personash, kur ajo dispozitë, kriter a praktikë nuk justifikohet objektivisht nga një synim i ligjshëm, ose kur mjetet e arritjes së këtij synimi ose nuk janë të përshtatshme, ose nuk janë të domosdoshme dhe në përpjesëtim të drejtë me gjendjen që e ka shkaktuar atë (neni 3/7, LMD).

Ndërkohë, sipas nenit 6, të LMD, trajtimi i ndryshëm është i përligjur dhe ndalimi i diskriminimit i përshkruar nga ky ligj nuk zbatohet në raste kur ka një qëllim objektivisht të justifikueshëm dhe të përligjur në bazë të Kushtetutës, të marrëveshjeve apo akteve ndërkombëtare të ratifikuara nga Republika e Shqipërisë dhe legjislacioni në fuqi.

Në thelb të diskriminimit, është trajtimi i diferencuar dhe më pak i favorshëm, i shfaqur qoftë në formën e *dallimit, kufizimit, përjashtimit ose preferencës* dhe që ka për bazë një nga shkaqet e mbrojtura nga ligji. Pra, jo çdo diferencë në trajtim apo trajtim më pak i favorshëm gëzon mbrojtje nga ligji. Mbrojtja nga diskriminimi sipas ligjit garantohet vetëm për ato diferenca në trajtim apo trajtime më pak të favorshme që kanë për bazë një ose më shumë se një nga shkaqet e mbrojtura. Në mungesë të një shkakut të mbrojtur, jo çdo diferencë në trajtim apo trajtim i pafavorshëm konsiderohet diskriminim sipas ligjit. Gjithashtu, jo çdo diferencë në trajtim është diskriminim, por vetëm ato që nuk kanë një justifikim objektiv dhe të arsyeshëm. Pra, nëse për diferencën në trajtim konstatohet se ka një justifikim objektiv dhe të arsyeshëm, atëherë trajtimi ndryshe është i përligjur dhe nuk është i ndaluar nga ligji.

Si rregull, në lidhje me shkakun e pretenduar të diskriminimit, pala ankuese duhet të provojë në radhë të parë se, shkakun e pretenduar është një shkak që gëzon mbrojtje sipas ligjit, dhe në radhë të dytë duhet të provojë ekzistencën e tij. E njëjta qasje gjen zbatim edhe kur pretendohet se diskriminimi ka ndodhur për më shumë se një shkak.

Referuar parashtrimeve të bëra nga ankuesi në ankesën e depozituar pranë Komisionerit, rezulton se, pretendimet e ankuesit në lidhje me shkakun e pretenduar të diskriminimit, nuk përfshihen në ndonjë prej shkaqeve të parashikuara shprehimisht nga neni 1, i LMD-së. Në lidhje me shkakun e pretenduar të diskriminimit, ankuesi ka identifikuar në formularin e ankesës “*çdo shkak tjetër*”.

Ankuesi pretendon se, procedura që ndiqet në FIM në lidhje me pagesën e orëve suplementare jo vetëm që është e paligjshme dhe vjen në kundërshtim me kuadrin ligjor dhe nënligjor në fuqi, por për vitin akademik 2022-2023, ajo është zbatuar në mënyrë diskriminuese për ankuesin. Sipas ankuesit, kolegët që e kanë marrë pagesën e orëve suplementare, nuk iu është kërkuar dokumentacion justifikues apo evidenca mbështetëse për aktivitetin e tyre, sikurse ka ndodhur me ankuesin, i cili edhe pse ka depozituar të gjithë dokumentacionin justifikues, nuk është paguar për

orët suplementare. Ankuesi pretendon se, evidencat mbështetëse nuk janë kërkuar për të gjithë personelin akademik, por në mënyrë selektive vetëm për disa që nuk futen në *“të preferuarit”* apo *“mbështetësit në vota”*, ashtu siç e kanë kategorizuar ankuesin. Në informacionin plotësues të depozituar në datën 23.02.2024, ankuesi shprehet se, drejtuesit e FIM, konkretisht G.G, A.D, O. K dhe Drejtuesja e Departamentit të Energjisë M.A, janë vënë në dijeni të faktit që ankuesi ka shprehur interesin për të kandiduar për pozicionin e Dekanit të FIM në zgjedhjet që mendohet se do të mbahen në muajin maj 2024 dhe kanë shprehur në ambiente të FIM pakënaqësinë e tyre ndaj konkurrencës së ankuesit në kandidim. Në lidhje me këtë moment, ankuesi thekson se, kandidimi dhe fushata zyrtare nga ana e tij do të shpallet/fillojë në momentin që do të hapet gara (një muaj para votimit).

LMD, por edhe legjislacioni ndërkombëtar në fushën e mbrojtjes nga diskriminimi, nuk ka parashikime ose përkufizim se çfarë është shkak i mbrojtur. GJEDNJ-ja, në praktikën e saj ka theksuar se fjala *“shkak/status tjetër”* ka një kuptim i gjerë.⁴ Interpretimi i këtij nocioni *“nuk është kufizuar në karakteristika që janë personale në kuptimin që ato janë të lindura apo të pandashme”*⁵.

Bazuar në standartet e mësipërme si dhe pretendimet dhe provat e depozituara nga ankuesi në lidhje me shkakun e pretenduar të diskriminimit, Komisioneri vlerëson se, pretendimi i ankuesit se është diskriminuar *“për çdo shkak tjetër”* pasi nuk futet në *“të preferuarit”*, *“mbështetësit në vota”*, apo se, *drejtuesit e FIM kanë shprehur pakënaqësinë ndaj kandidimit në të ardhmen të ankuesit (zgjedhjet për drejtues të FIM, që sipas ankuesit parashikohen të mbahen në maj 2024)*, nuk përbën një shkak të mbrojtur nga diskriminimi sipas nenit 1, të LMD. Në arritjen e këtij përfundimi, Komisioneri merr në konsideratë edhe faktin që ankuesi nuk paraqiti asnjë provë për të provuar pretendimet e tij në lidhje me shkakun e diskriminimit.

Duke mbajtur në konsideratë standartet dhe parashikimet e mësipërme ligjore, Komisioneri vlerëson se, pretendimet e ngritura nga pala ankuese në ankesën objekt shqyrtimi, në mungesë të shkakun të pretenduar të diskriminimit, nuk përfshihen në fushën e veprimit të LMD. Bazuar në përkufizimin që ligji i bën diskriminimit, jo çdo sjellje e kundërshtuar për paligjshmëri, është një sjellje diskriminuese. Një sjellje diskriminuese në çdo rast është një sjellje e paligjshme, por jo çdo sjellje e paligjshme konsiderohet diskriminuese.

Në këto kushte, Komisioneri vlerëson se, nuk hyn në kompetencën e këtij institucioni, shqyrtimi i pretendimeve që ankuesi L.M ka paraqitur kundër Fakultetit të Inxhinierisë Mekanike, Universiteti Politeknik i Tiranës, për sa kohë që ato nuk përbëjnë pretendime për diskriminim, sipas parashikimeve të ligjit nr.10221, datë 04.02.2010 *“Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”*, të ndryshuar.

⁴ Shih: *Carson dhe të tjerë kundër Mbretërisë së Bashkuar*, prg 70.

⁵ Shih: *Biao kundër Danimarkës*, aplikimi nr. 38590/10, prg.89.

Në përfundim të shqyrtimit paraprak të ankesës dhe bazuar në nenin 33, pika 4, gërma “b”, të ligjit nr.10221, datë 04.02.2010 “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, të ndryshuar, Komisioneri arrin në përfundimin se, ankesa nr.15 datë 05.02.2024, e paraqitur nga ankuesi L.M kundër Fakultetit të Inxhinierisë Mekanike, Universiteti Politeknik i Tiranës, nuk mund të pranohet, pasi është e papajtueshme me dispozitat e ligjit dhe për rrjedhojë nuk mund t’i nënshtrohet procedurave të mëtejshme të parashikuara në ligj për shqyrtimin e saj.

PËR KËTO ARSYE:

Mbështetur në nenin 21/1, nenin 32, pika 1/a, si dhe nenin 33, pikat 1, 4/b, të ligjit nr.10 221/2010 “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, të ndryshuar, Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi,

V E N D O S I :

1. Mospranimin e ankesës Nr.15, datë 05.02.2024, të paraqitur nga ankuesi L.M kundër Fakultetit të Inxhinierisë Mekanike, Universiteti Politeknik i Tiranës, pasi nuk plotësohen kriteret përkatëse të parashikuara nga ligji nr. 10221/2010 “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, i ndryshuar.
2. Kundër këtij vendimi lejohet ankim në Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, brenda 45 ditëve nga marrja dijani e këtij vendimi.

KOMISIONERI

Robert GAJDA

Shkaku: Çdo shkak tjetër
Fusha: Punësim
Lloji i vendimit: Mospranim